

sơn Thiên phái Lâm tế Chúc Thánh tại Hội An Quảng Nam vào cuối thế kỷ thứ 17. Tiếp đến tại Hannover một Gia Đình Phật Tử cũng được thành lập, tôi cho lấy tên là Tâm Minh. Đây là Pháp Danh của Bác Sĩ Tâm Minh Lê Đình Thám; người gốc Quảng Nam, rất có công trong vấn đề chấn hưng Phật Giáo nước nhà vào những năm của đầu thế kỷ thứ 20. Vào mùa Vu Lan 1987 hai Gia Đình Phật Tử này được ra mắt tại chùa Viên Giác ở đường Eichelkampstr. 35A, 3000 Hannover.

Tôi vốn xuất thân từ Oanh Vũ và ngành Thiếu của Gia Đình Phật Tử Hà Linh tại Thôn Mỹ Hạp, Xã Xuyên Mỹ, Quận Duy Xuyên, Tỉnh Quảng Nam. Một nơi tương đối nghèo so với các miền khác trong nước; nhưng cả Quận, Huyện này xuất thân không biết bao nhiêu là Hòa Thượng như: Cố Hòa Thượng Thích Tâm Thanh, Ni Trưởng Khiết Minh (Mã Châu), Cố Hòa Thượng Thích Hạnh Hải, Ni Trưởng Thích Nữ Diệu Tâm, Ni Trưởng Thích Nữ Giác Hương, Ni Sư Diệu Chỉ, Ni Sư Diệu Phước (Xuyên Đông), Hòa Thượng Thích Bảo Lạc, chúng tôi, Cố Ni Trưởng Diệu Nghĩa, Ni Trưởng Như Viên (Mỹ Hạp) và còn rất nhiều chư Tăng Ni trẻ sau này nữa mà tôi không tài nào nhớ hết được. Ước chừng cũng độ 50 đến 70 người đã xuất gia và đã thành tựu những công việc Phật sự của mình khắp nơi trên thế giới cũng như tại quê hương nước Việt trong hiện tại. Nhiều làng khác phát lộc, phát tài; nhưng làng tôi thì phát Đức. Do vậy chúng tôi rất vui và cũng đã biết nhau từ khi còn sinh hoạt với Gia Đình Phật Tử tại quê nghèo xứ Quảng thì qua đây, không vì một lý do gì mà không thành lập được một Gia Đình như thế, nhất là khi đang có những Anh Chị Huỳnh Trưởng vốn đã sinh hoạt tại Việt Nam. Đây là lý do ban đầu để hình thành hai Gia Đình Phật Tử Minh Hải và Tâm Minh.

Sau đó thì Chánh Niệm (Berlin), Chánh Dũng (Nuernberg), Chánh Tín (Muenchen), Chánh Định (Saarland), Chánh Giác (Bremen) đều do tôi đặt tên cho những Gia Đình này, lấy chữ Chánh làm đầu như trong Bát Chánh Đạo mà Đức Phật đã dạy. Riêng Pháp Quang ở Hamburg thì do Ni Trưởng Thích Nữ Diệu Tâm đặt tên. Tất cả cũng chỉ vì một mục đích duy nhất là “Phụng sự chúng sanh; tức cúng dường chư

Phật”. Ngày nay sau 30 năm các Gia Đình Phật Tử này đã lớn mạnh không ngừng nghỉ. Nhiều người đã giả từ huyễn thân đi vào lòng đất lạnh nơi xứ người. Nhiều kẻ đã đi xa, không còn trực tiếp sinh hoạt với Gia Đình Phật Tử nữa; nhưng hình ảnh chiếc áo lam của một tu sĩ sinh hoạt trong Gia Đình, các Anh Chị Em khi hồi tưởng lại, khiến cho chúng ta không thể không mẩn mộ về một tổ chức giáo dục Thanh Thiếu Niên như vậy đã một thời giúp cho quê hương và Đạo Pháp được sáng giá cho mãi đến tận bây giờ. Công ấy là do cố Bác Sĩ Tâm Minh Lê Đình Thám gây dựng và các Anh Chị Em Huỳnh Trưởng tại Đức nói riêng cũng như khắp nơi trên thế giới đã tiếp tục sứ mạng của mình hướng dẫn đàn Em, đàn Con, đàn Cháu tiếp tục đi trên con đường mà Các Anh Chị Em đã đi qua.

Phần tôi đã đảm trách làm Cố Vấn Giáo Hạnh cho Gia Đình Phật Tử Tâm Minh trong nhiều năm và Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Đức Quốc khi còn làm Chi Bộ Trưởng của Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất tại đây trong nhiều nhiệm kỳ và sau đó là cho cả Âu Châu với trách nhiệm là Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Thanh Niên Gia Đình Phật Tử. Dầu ở hoàn cảnh hay cương vị nào, tôi vẫn luôn sẵn sàng trợ giúp cho Gia Đình Phật Tử được phát huy rộng lớn theo khả năng của mình cho đến khi không còn chịu những trách nhiệm trực tiếp ấy nữa. Nay ở tuổi gần 70 và với 30 năm của hai Gia Đình Phật Tử Minh Hải cũng như Tâm Minh đã, đương hiện hữu cùng với những Gia Đình Phật Tử khác, hiện đang sinh hoạt tại xứ Đức này, hiển nhiên là tôi rất vui khi thấy các Em, các Con, các cháu càng ngày càng phát triển và lớn mạnh như thế và cũng mong rằng khi “tre tàn, măng sẽ được mọc” để nối tiếp dấu chân xưa của đàn Anh, đàn Chị đã thể hiện một thời như thế.

Xin cầu chúc cho tất cả đều thành tựu mọi sở nguyện với lý tưởng của những người con Phật đang mang trên mình chiếc áo lam với màu thiên thanh giải thoát ấy.

Viết xong vào lúc 19 giờ ngày 23 tháng 4 năm 2017 tại Tokyo, Nhật Bản